

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีการขายหุ้น
ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้มีหนังสือ ที่ ๐๔๒๐/๑๔๗๕๓ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมพัฒนาการเกษตรของประเทศโดยให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร ธ.ก.ส. มีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนเรือนหุ้น แต่เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้แก่ ธ.ก.ส. ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ ธ.ก.ส. เพิ่มทุนโดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้เป็นปีๆ ไปได้ ปรากฏตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ และวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการ ธ.ก.ส. จึงพิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกหุ้นเพื่อจำหน่ายให้แก่สหกรณ์การเกษตร เกษตรกรและบุคคลทั่วไป(รวมทั้งสถาบันการเงินอื่น)ซึ่งเป็นบุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ฉบับที่ ๑ ของ ธ.ก.ส.

ต่อมาเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) ได้แจ้งว่า ธ.ก.ส. จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะถือว่าเป็นการขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนหรือบุคคลใดๆ จะต้องยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์และร่างหนังสือชี้ชวนต่อสำนักงาน ก.ล.ต. โดยเมื่อร่างหนังสือชี้ชวนดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว ธ.ก.ส. จึงจะเสนอขายหุ้นได้

ธ.ก.ส. พิจารณาแล้วเห็นว่า ธ.ก.ส. ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยเหตุผลดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ธ.ก.ส. แตกต่างจากวัตถุประสงค์ของบริษัทตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ตั้งขึ้นเพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก เพราะ ธ.ก.ส. จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเกษตรของประเทศ ดังนั้น ธ.ก.ส. จึงได้รับสิทธิพิเศษแตกต่างจากบริษัทตามพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยได้รับยกเว้นการเสียภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร และยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนนิติกรรมและนิติกรรม นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ และข้อบังคับว่าด้วยหุ้นของ ธ.ก.ส. ได้กำหนดทุนเรือนหุ้น มูลค่าหุ้น วิธีการออกหุ้น การขายหุ้น วิธีการเพิ่มทุน การกำกับ การควบคุมและการจัดการ การจัดสรรกำไร การสอบบัญชี และการ

รายงาน เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของรัฐและผู้ถือหุ้นได้เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องนำวิธีการตามพระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับกับ ธ.ก.ส. อีก

๒. ตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดมูลค่าหุ้นที่จะขายหุ้นละ ๑๐๐ บาท กำหนดบุคคลที่ ธ.ก.ส. สามารถขายหุ้นได้ และกำหนดว่าการขายหุ้นให้กำหนดไว้ในข้อบังคับ พร้อมทั้งกำหนดให้สถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นถือหุ้นไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของทุนเรือนหุ้นที่ได้ชำระแล้ว อันเป็นกรณีที่พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะได้บัญญัติไว้แล้ว และพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่ใช้กับหลักทรัพย์ทั่วไป เมื่อกฎหมายทั้งสองฉบับต่างก็ออกเป็นพระราชบัญญัติเหมือนกันการขายหุ้น ธ.ก.ส. จึงน่าจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะมากกว่าจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้กับหลักทรัพย์ทั่วไป

ดังนั้น ธ.ก.ส. จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่าการขายหุ้นของ ธ.ก.ส. จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือตั้งกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลางและสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แล้ว มีความเห็นว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ มีวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกรกลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตร และประกอบธุรกิจอื่นอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม^๑ โดยในมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและ

^๑ มาตรา ๙ ธนาคารมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์การเกษตร สำหรับการ

(ก) ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม

(ข) ประกอบอาชีพอย่างอื่นเพื่อเพิ่มรายได้

(ค) พัฒนาความรู้ในด้านเกษตรกรรมหรืออาชีพอย่างอื่นเพื่อเพิ่มรายได้หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรหรือครอบครัวของเกษตรกร

(ง) ดำเนินกิจการตามโครงการที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรมซึ่งเป็นการดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มรายได้หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรหรือครอบครัวของเกษตรกร

(๒) ประกอบธุรกิจอื่นอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม

สหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้กำหนดทุนเรือนหุ้นของ ธ.ก.ส. ไว้เพื่อใช้สำหรับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว รวมทั้งได้กำหนดให้ขายหุ้นให้แก่กระทรวงการคลัง เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตร สถาบันการเงินหรือบุคคลอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ธ.ก.ส. นอกจากนี้ มาตรา ๗ ทวิ^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดว่าในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนเรือนหุ้น ให้ ธ.ก.ส. ขอเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้อีกเป็นคราวๆ โดยขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ซึ่งในการขายหุ้นเพิ่มทุนในกรณีนี้ต้องนำความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม กล่าวคือ จะต้องขายให้แก่กระทรวงการคลัง เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตร สถาบันการเงินหรือบุคคลอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ธ.ก.ส. และข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปัจจุบันได้มีการออกข้อบังคับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยหุ้น โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๑)^๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับหุ้น การขายหุ้นและการโอนหุ้น ซึ่งเมื่อได้พิจารณาสาระสำคัญของข้อบังคับดังกล่าวแล้วเห็นว่า มิได้มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถือหุ้นของ ธ.ก.ส. ไว้แต่อย่างใด ดังนั้น จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ มิได้เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติหรือมาตรการอันเป็นการคุ้มครองผู้ลงทุนในการได้รับทราบข้อมูลต่างๆ ที่ใช้เพื่อประกอบในการพิจารณาตัดสินใจ

การให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามความในวรรคหนึ่ง (๑) (ข) (ค) และ (ง) รวมทั้งการดำเนินการตามความในวรรคหนึ่ง (๒) ให้กระทำได้เท่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๒ มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของธนาคารไว้สี่พันล้านบาท แบ่งเป็นสี่ล้านบาท มีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท โดยให้ธนาคารขายหุ้นให้แก่กระทรวงการคลัง เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตร สถาบันการเงิน หรือบุคคลอื่น ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของธนาคาร แต่หุ้นที่สถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นถือกันเมื่อรวมกันแล้วจะต้องมีมูลค่าไม่เกินร้อยละสิบของทุนเรือนหุ้นที่ได้ชำระแล้ว

ในระยะเริ่มแรก หุ้นของธนาคารให้ประกอบด้วย

(๑) หุ้นที่กระทรวงการคลังและหุ้นที่สหกรณ์เป็นผู้ถือ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๒) หุ้นที่กระทรวงการคลังซื้อในระยะเริ่มแรกสองแสนหุ้น

ให้กระทรวงการคลังซื้อหุ้นเพิ่มเติมอีกเป็นคราวๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

^๓ มาตรา ๗ ทวิ ในกรณีที่ธนาคารมีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนเรือนหุ้นให้ธนาคารขอเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้อีกเป็นคราวๆ โดยขออนุมัติคณะรัฐมนตรี

การกำหนดมูลค่าหุ้นและการขายหุ้นเพื่อเพิ่มทุนเรือนหุ้นตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๔ มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคาร อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) การออกข้อบังคับว่าด้วยหุ้นของธนาคาร

ไว้เช่นเดียวกับที่กำหนดในพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ส่วนพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่ใช้สำหรับการควบคุมดูแลในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์โดยเฉพาะ และมีมาตรการที่ใช้สำหรับคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๕ เนื่องจากมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์โดยกำหนดให้ต้องจัดทำข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์และหนังสือชี้ชวนเพื่อให้ประชาชนหรือผู้ลงทุนได้รับทราบข้อมูลต่างๆ อย่างเพียงพอที่จะใช้ในการตัดสินใจ และเมื่อได้พิจารณาบทนิยามของคำว่า “หลักทรัพย์” ในมาตรา ๔^๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า มีความหมายรวมถึงหุ้นที่ ธ.ก.ส. จะออกเพื่อเพิ่มทุนในกรณีนี้ด้วยสำหรับบทบัญญัติในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ที่กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ได้กำหนดให้ใช้บังคับกับผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทและเจ้าของหลักทรัพย์ โดยบทนิยามของคำว่า “บริษัท” ในมาตรา ๔^๗ ได้กำหนดให้มีความหมายรวมถึงนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งมีความหมายรวมถึง ธ.ก.ส. ด้วย เนื่องจาก ธ.ก.ส. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ มีการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือให้กู้ยืมเงินแก่เกษตรกร จึงถือได้ว่า ธ.ก.ส. มีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจ ประกอบกับหุ้นของ ธ.ก.ส. มิได้เป็นหลักทรัพย์ที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๖๓^๘

^๕ หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ...ฯลฯ. ..นอกจากนี้โดยที่การควบคุมดูแลในเรื่องที่เกี่ยวกับตลาดทุนมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับและอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงานทำให้การกำกับและพัฒนาตลาดทุนขาดความเป็นเอกภาพ ทั้งยังขาดมาตรการที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรมีกฎหมายและหน่วยงานที่เป็นศูนย์รวมในการกำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๖ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“หลักทรัพย์” หมายความว่า

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) หุ้น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด และให้มีความหมายรวมถึงนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘ มาตรา ๖๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่การเสนอขายหลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

(๑) ตั๋วเงินคลัง

(๒) พันธบัตรรัฐบาล

(๓) พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น จึงเห็นว่า การเสนอขายหุ้นของ ธ.ก.ส. ต่อเกษตรกรและบุคคลทั่วไปตามกรณีที่ว่าหรือมานี้ จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ นอกจากนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะนี้สำนักงาน ก.ล.ต. ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๙^๙ มาตรา ๗๐^{๑๐} และมาตรา ๗๑^{๑๑} แก้ไขเพิ่มเติมแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ของนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นที่เป็นรัฐวิสาหกิจ (แบบ ๖๙ - ๒) ให้ครอบคลุมหลักทรัพย์ประเภทหุ้นด้วยแล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะซึ่งมีความแตกต่างจากบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดโดยทั่วไป

(๔) พันธบัตรที่กระทรวงการคลังค้าประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(๕) หลักทรัพย์อื่นใดที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

^๙ มาตรา ๖๙ แบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด โดยให้มีรายละเอียดของรายการดังนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนหรือบุคคลใด ๆ

(๒) ชื่อบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

(๓) ทุนของบริษัท

(๔) จำนวนและประเภทหลักทรัพย์ที่เสนอขาย

(๕) ราคาที่คาดว่าจะขายของหลักทรัพย์ต่อหน่วย

(๖) ลักษณะการประกอบธุรกิจ

(๗) ฐานะทางการเงิน การดำเนินงาน และข้อมูลที่สำคัญของธุรกิจ

(๘) ผู้บริหารและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์สำนักงานจะกำหนดให้ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทหรือเจ้าของหลักทรัพย์แนบเอกสารหลักฐานอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ก็ได้

(๙) ผู้สอบบัญชี สถาบันการเงินที่ติดต่อประจำ และที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

(๑๐) วิธีการจอง จัดจำหน่ายและจัดสรรหลักทรัพย์

(๑๑) ข้อมูลอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

ในการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์สำนักงานจะกำหนดให้ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทหรือเจ้าของหลักทรัพย์แนบเอกสารหลักฐานอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ก็ได้

^{๑๐} มาตรา ๗๐ แบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ประเภทตัวเงินหรือหุ้นกู้ นอกจากจะต้องมีรายละเอียดของรายการตามมาตรา ๖๙ แล้ว ให้มีรายละเอียดของรายการดังต่อไปนี้ด้วย

๑.๑๑

๑.๑๑

^{๑๑} มาตรา ๗๑ แบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ประเภทใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน นอกจากจะต้องมีรายละเอียดของรายการตามมาตรา ๖๙ แล้ว ให้มีรายละเอียดของรายการดังต่อไปนี้ด้วย

๑.๑๑

๑.๑๑

โดยสรุป เห็นว่า พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพระราชบัญญัติเฉพาะที่ควบคุมดูแลและพัฒนาในเรื่องเกี่ยวกับตลาดทุนโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนได้เป็นอย่างดี ส่วนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ และข้อบังคับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยหุ้น เป็นเพียงแนวทางปฏิบัติของ ธ.ก.ส. ไม่ได้มีเนื้อหาในการคุ้มครองผู้ลงทุนเช่นที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด ดังนั้น การเสนอขายหุ้นของ ธ.ก.ส. จึงต้องอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๔๓